

Değişen Dünyayı Değiştirmek İçin Bob Avakian'ın Yöntem ve Yaklaşımını Öğrenmek ve Uygulamak

*Editörün Notu: Aşağıdaki yazı 26 Ağustos 2019 tarihinde “Devrim Okulu Kapanış Notları” başlığı ile revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. İçerik Revolution Books’tan Andy Zee tarafından 11 Ağustos 2019 Pazar günü gerçekleştirilen açıklamaların düzenlenmiş halidir. Etkinlik, Ağustos ayının ilk haftasında **Gerçek Bir Devrim İçin Örgütlenin Ulusal Turu** kapsamında “devrim okulu” ismiyle (veya “yaz dönemi bilim kampı” şeklinde de adlandırılır) gerçekleştirilir. ABD’de ülke çapından ve Chicago’dan gelen 15 civarında devrimcinin katıldığı bu etkinliğin bilgisi için bkz:*

<https://revcom.us/a/610/andy-zee-closing-remarks-at-the-revolution-school-en.html>

Öncelikle, buraya devrim bilimi okulu için gelen ve **Ulusal Tur**’da bizimle birlikte çalışan herkes – neden ayağa kalkmıyorsunuz? [alkış] Peki ya Chicago’daki Devrim Kulübü’nden gelen kişiler, onlar da ayaktalar mı? [alkış]

Bakın, kendimizi alkışlamalıyız – bunu yapmalıyız çünkü geçen hafta ne yaptığımızı kavırıyoruz ve sizler de bunu daha derinlemesine kavramak için buraya geldiniz. Bugün ilk kez burada olanlar veya hareket içinde henüz üç günlük veteran olan kişiler... Geçen hafta neye adım attığınızı ve en son ne yaptığımızı anlamak için buradan size de sesleniyorum. İçinde yaşadığımız zamanlar üzerine bir şeyler anlatmak istiyorum. Şu geçtiğimiz dönem, tarihteki ender dönemlerden biridir, insanlığın geleceği korkunç dehşetlere doğru yönelmektedir – Soykırımsal savaşlardan, fetihçi savaşlardan, iklim değişikliğinden, sisteme karşı savaşmak yerine birbirine karşı savaşan toplumlardan etkilenen 65 milyon mülteci... Bu sistemin

yaptığı şey yüzünden Bangladeş'te, tüm delta su altına gömüldüğünde, insanlığın üçte birini içerecek şekilde katlanabilir. Bu, dünyanın en güçlü emperyalist ülkesinin sınırlarda toplama kampları ve kafeslerde çocukları hapsedtiği bir zamandır. Bu, insanlık tarihinde oldukça ciddi bir zamandır.

Bu yüzden ne yaptığımıza bakmak zorundayız. İnsanlık tarihindeki bir başka kavşakta -emperyalizmin şafağında ve ilk konsolidasyonunda ve nihayet birinci dünya savaşına yönelen emperyalistler arasındaki çatışmaların başlangıcında- büyük devrimci lider Lenin, kapitalizmden bir devrimle kurtulmak için "zamanımızın özel niteliklerini anlamamız gerek ve devrim biliminin kurucusu Karl Marx'ın aktivistlerini (gerçekte Marksist kelimesini kullanır) taklit etmemeliyiz" demiştir. *"Ejderin dişlerini ektim ve pirelerinin hasadını biçeceğim"* (Bu metafor çıkacak anlaşmazlıkları göze almak anlamındadır).

Gerçek bir devrim için bu hareketin bir parçası olan bizler, son 15 yılda tişörtümüzün üstündeki kişi -devrimin önderi Bob Avakian- tarafından öne sürülen şeylerle cebelleştik ve cebelleşmeye de devam ediyoruz, ki kendisi herbirimize ve kolektif olarak da hepimize şunu demiştir: *"Buraya yapmak için geldiğimiz şeye geri dönmeliyiz, şu aşağılık insanı devirmeliyiz!"* [alkış] Peki, insanları gerçek bir devrim yapmaya yönlendirmezsek ne olacak? O zaman dünya olduğu haliyle kalacaktır. Bu hafta bu okulun parçası olan şey neydi, Ulusal Tur'a dahil olan neydi, Chicago Devrim Kulübü'nün bir parçası olarak neyiz, ilk olarak ne yaptınız? Zamanla bütün bunları öğrenmeye başlıyoruz ve geçen hafta yaptığımız şey ejderhanın dişlerini ekme potansiyeliydi. Fakat mesele devam ediyor – peki ne hasat biçeceğiz? Bu yolda devam edecek miyiz? Halk kitlelerinin bu dünyanın çılgınlığından bir çıkış yolu bulması ve gerçek özgürleşmeye giden yolda radikal olarak yeni bir topluma dönüşmesi için gerçek bir devrim yaratabilmesi doğrultusunda yapabileceğimiz her şeyi ortaya koyacak mıyız? Onlara devrim bilimini götürecek miyiz, peki ya bu okulun

konusu nedir? Onlara bu sistemi devirme stratejisini götürecekmiz mi? Onlara niçin bu sistemin **5 Durdur!**'da belirtildiği gibi reforme edilemeyeceğini gösterecekmiz mi? Ve bazı insanlar bize, *“bunları duymak istemiyorum”* diyerek geri döndüğünde şunu diyecek miyiz: Peki, bu toplumun içindesiniz ve sadece ağzınızı yalağa sokacağınızı söylüyorsunuz ve sizler büyük suçlarla devam ediyorsunuz, sizin için üzülüğümüzü söylüyoruz ama burada insanlığı özgürleştirmek isteyen kişiler var ve biz şimdi bu insanlara gidiyoruz. Öyleyse, BA'nın dediği gibi: Çenemizi kapayalım ve sistemin devam etmesini mi sağlayalım? Peki bizler 2 Seçimi gösteriyor muyuz ve [6 Dikkat Noktasında](#) onlara yaşayacakları ve savaşıacakları şeyleri veriyor muyuz?

Bu yüzden yaptığınız şeyin, hepberlikte yaptığımızın, tarihte nadiren rastlanan bir şans olduğunu belirtmek istiyorum. İnsanlığın geleceğe doğru büyük bir adım atmasını sağlamak için tüm bu yüzyıllar boyunca geleneğin zincirlerini kırmak için, tüm bu ataerkillik, beyaz üstünlenmeciliği, ötekileştirme, kadın düşmanlığı, fetih savaşları, çevre tahribatı ve iklimin bozulması... bizler bütün bunlara karşı mücadele ediyoruz ve bunu kendimiz için de yapmıyoruz, insanlara mücadelede önderlik ederek bütün bunları insanlıktan uzaklaştırma şansımız var. Yaptığımız şey budur. Bu hafta başladığınız şey de işte budur. Bunun nasıl gerçekleştirilebileceğini ve Bob Avakian tarafından devrim biliminde, strateji ve radikal olarak yeni bir toplumun vizyon ve planında ortaya konan şeyleri öğrenmeye başladınız.

Bu beraberinde bir sorumluluk da getirmektedir ve burada Bob Avakian'ın geliştirdiği *Yeni Komünizm* kitabından bir şey okumak istiyorum. Bir kaç yıl önceydi, sanırım birçoğunuz bunu biliyorsunuz, Baltimore'nın zorlu sokaklarından gelen Freddie Gray isimli genç bir adam vahşice polis tarafından hırpalandı ve polis minibüsünün arkasına oturtulup götürüldü, peki onu ne için götürdüler? Baltimore'da buna *“zorlu bir yolculuk”* diyorlar. Minibüsten indiği zaman felç olmuştu, onu hastaneye sürüklediler ve öldü. Bundan sonra Baltimore'daki kitleler

birkaç gece ayağa kalktı ve Noche Diaz ve bu hareketten diğer birkaç kişi o insanlara öncülük etmek için gittiler. Bob Avakian yeni komünizm üzerine olan bu kitabında şöyle diyor:

“Ve hatta Baltimore’daki bir çalışmayı, oradaki halk yığınlarından bir kadının yorumunu okurken çok daha ağır bir şey düşünüyordum. İnsanlar ona devrimi götürdüklerinde kadın şöyle diyordu “Endişeleniyorum, gittikçe endişeleniyorum.” Şimdi siz kadın neden endişeleniyormuş diye düşünebilirsiniz. Şöyle diyordu: “Endişeleniyorum çünkü umut etmeye başlıyorum.” Şimdi bunun çok sayıda insan için ne demek olduğunu düşünün, bir düşünün umut etmekten korkuyorlardı. Korkuyorlardı, çünkü belki de dünya böyle olmayabilirdi de, belki de bundan kurtulmanın bir yolu vardı. Umut etmekten korkuyorlardı çünkü umutları daha önce çok kez hayal kırıklığına uğramışlardı. Artık biliyoruz ki orada bir yönetici sınıf var. İnsanlar ne zaman ayaklanmaya kalksa bu yönetici sınıfın ellerinde tuttukları bu korkunç baskıyla nasıl bir dolap çevirip hile yapacaklarını biliyoruz. Bunu Baltimore’da da gördük. Birden bir suç dalgasının ortaya çıktığını söylüyorlar ve polis kuvvetlerinin çok daha fazlalaşması gerektiği konusunda ısrar ediyorlar, federal yetkililerin gelip polise yardım etmesi gerektiğini çünkü kitlelerin gittikçe vahşileştiğini ve polisin şu anda dışarı çıkıp onları sonuçlarını umursamadan öldürmesinin mümkün olmadığını söylüyorlar.”

“İşte insanların “Gittikçe endişeleniyorum” demelerinin sebebi budur. Umut etmekten korkuyorlar. Ve eğer ki biz sahip olduğumuz sorumlulukları yerine getirmeye niyetli değilsek; ve eğer ki insanlara gidip bundan kurtulmanın bir yolu var demeye niyetim yoksa şu anda kalkıp gitmeliyiz. Çünkü bu insan yığınının bir kişinin daha sorumsuzca gelip onları maruz kalacakları bu sefil koşullarda bırakıp daha da kötüsü sistemin korkunçluğunun üzerlerine üzerlerine geleceği bir durumda terk edip gitmelerine ihtiyaçları yoktur. Devrim konusunda ciddiyyiz dediğimizde bu konuda gerçekten ciddi olmalıyız.”

Dolayısıyla bu hafta başladığımız şey – BA’nın bu yeni komünizmin ne olduğunu bilimsel olarak açıklamasıdır. Bu hafta bir yolculuğa çıktık, bir süreç başlattık. Bazılarınız daha önce üzerinde çalışıyordu, ancak bir sürece başladık, burada bir yolculuk yaptık. Ve şöyle bir soru ortaya çıkıyor: Bu mesafeleri ölçmeye hazır mısınız? Bu yolda devam ederken, sizi yönlendirecek ve caydırmak isteyecek kişiler tarafından şunlar söylenecektir: *“Biraz da kendini düşünsen iyi olmaz mı?”* Belki de aileniz size şunu diyecektir; *“Dediklerinle aynı fikirdeyim ama başkası da bunu yapabilir, sen değil... Çünkü sonuçta sen benim çocuğumsun.”* Veya bizi acısız ilerleme yollarına götürecek olanlar -ki bu hiçbir şekilde bir ilerleme falan değildir- bizleri ve tüm insanlığı tam da bulduğumuz şekliyle böylece bırakırlar. Popüler olmayan bir şey için mücadele etmeye, arkadaşlarımızla, iş yerindeki insanlarla, ailelerimizle baş etme ve engellemelerine karşı gelme riskini almaya ve bilimsel olarak doğru olduğunu bildiğimiz, yani gerçekten doğru olan şey için mücadele etmeye hazır mıyız? Buna başlamış durumdayız ve herkes bu konuda kendi ruhunu keşfetmek zorunda. Ancak, bu ruh arayışını sürdürürken, bilimsel olmanız ve gerçeklikten ilerlemeniz gerekir ve bu durum da, bu hafta öğrendiğimiz en önemli şeylerden biridir.

Öyleyse, yaptığımız şeye bir giriş yapalım. Bir hafta kadar önce bir araya geldik – geçen Pazar gecesi insanlar uçakla gelmişlerdi. Ve Pazartesi günü BA’nın, ***Neden Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçek Bir Devrim Yapabiliriz*** isimli iki buçuk saatlik konuşma filmini izledik, üzerine konuştuk, tartıştık ve bununla ilgili mücadele ettik. Ayrıca, Bob Avakian’dan bir soru-cevap klibini de izledik, burada neden Devrimci Komünist Parti’de bir Kültür Devrimine ihtiyaç duyduğumuzu -ki bu halen yeni biçimlerde devam etmektedir- ayrıca geçen yaz bu konuşma turunu neden yaptığımızı tartıştık, süreç bir şekilde bu turu doğuracaktı. Sizlerden birinin de ortaya koyduğu gibi, filmi tanıtan orijinal tanıtım yazılarının birinde de belirtildiği üzere, şu ana dek bu konuda asla böyle bir konuşma yapılmadığı da doğrudur. Bu

davayı bilimsel olarak ve gerçeğe bu derece uygun olarak, devrimden başka bir şeyin niçin dünyayı bu şekilde olduğu gibi bırakacağı meselesi üzerine şu ana dek hiç kimse yoktu. Ve bu aşamaya kadar, devrimi gerçekten başarabilecek bir strateji olmamıştı, sonuçta başarmazsanız o zaman dünya olduğu haliyle kalır. Denemeniz yanlış değildir, belki de başaramazsınız, fakat kazanmaya çalışmak zorundasınız ve şimdi *NASIL KAZANIRIZ* broşüründe ve bu filmde bunun nasıl yapılacağına dair belirli bir strateji sunulmaktadır.

Ve bu devrimin bir amacı var, sadece kendimiz için değil, sadece ailemiz için değil, sadece halkımız için değil, sadece ülkemiz için değil -ki kesinlikle bunun için değildir- İnsanlık içindir!!! Bu yüzden bütün bunları yapıyoruz. Ve *Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa*'da yer alan, sömürü ve zorbalığın ötesinde bir dünyaya nasıl ulaşabileceğimize dair bir vizyon var ve bu da başlı başına bir başka yeni aşamanın başlangıcıdır, bir yolun devamıdır, insanlığın kurtuluşu için yeni koşullar altında bir devrim yaparak başaracağımız bir yolculuktur.

Sonuçta Pazartesi günü bunları yaptık ve bu tartışmayı gerçekleştirdik. Ancak hatırlarsanız, Cumartesi günü bu ırkçı beyaz üstünlenmecilerden biri Dallas'tan seyahat edip El Paso'ya gitmişti, Melez insanları vurmak için, göçmenleri vurmak için, Trump'ın bahsettiği "istilacı ordunun" bir parçası olan Walmart'a gitmişti. Aynı gün, o günün ilerleyen saatlerinde, bu hatalı fikirlere sahip kadın düşmanı ırkçı - bence bu tanımlama kendisi için oldukça yerindedir- Dayton'da bir gece kulübüne girdi ve bir başka toplu cinayet işledi. Tüm bunlar, Kaliforniya'daki Gilroy'da bir sarımsak festivalinde, Latin kökenli göçmenleri hedef alan ve aynı zamanda renkli insanlardan oluşan toplu bir cinayetin ardından geldi. Bununla birlikte Trump şöyle dedi: "Ait olduğunuz yere "geri dönün", "ülkelerinize geri dönün ", ülkeleriniz "bok çukuru". Ve bu dehşet, halk içinde bir şeylerin başlangıcı oldu.

Bu yüzden Salı sabahı, *BAsics 3:30*'un özet bir tartışması

olacak Şeye başladık ve ardından Revcom web sitesinde bu cinayetler hakkında açıklama yayınlandı. Bir gün öncesinde, filmdeki noktayı ve faşizmin uygulanmasına karşı mücadele eden toplumda mücadelenin temelini oluşturan genel şartların nasıl belirlendiğini izleyen tartışmayı hatırladık, bu gerçek bir devrim için savaştığımız zemindi.

şunu sorduk: *Ne yapacağız?* Planlarımız vardı, Cumartesi günü Bud Billiken geçit töreni için bir plan yaptık. Haftanın geri kalanında hazırlıklara devam ettik. Toplu taşıma duraklarına gidecektik, broşrlerimiz vardı. Ancak burada bir gerçeklik vardı. Bununla etkileşime gemeliydik.

Okulda bulunanlarınız ve ancak bir süredir bu hareket içinde olanlarınız için belirtmek gerekir ki, o gün yaptığınız Şey, değişen gerçeklikle ne yapılacağını bulmak için adeta bir bilim adamları takımı gibi davranmaktı. Planlarımızı değiştirmek zorunda kaldık. Aman boşver diyerek planlarımızı değiştirmedik; şunu söyleyerek planlarımızı değiştirdik: devrimin gerekliliğini ve bu konuda öğrendiklerimizi nasıl uygularız ve bu anlayışı şimdi farklı bir şekilde gelişen duruma uygulayabilme üzerinde çalışmalıyız. Ve bu konuda yoğunlaşmalıydık: Oraya gidip bunun hakkında konuşabilir miyiz? Tamam, o halde dışarı çıkıp biraz daha konuşacağız. Broşürde birkaç satırı düzelteceğiz. Toplantıya nderlik edenlerden bazı sorular ortaya ıktı. Fakat sonra biriniz ayağa kalktı ve ateşli bir konuşma yaptı: Devrim hareketi ile orantılı bir şekilde hareket etmeliydik. Ve burada bir noktada yoğunlaşan önemli bir mücadele yaşadık: Lake Shore Drive'ı kullanmalı mıyız? Buraya mı gidelim? Oraya gitmeli miyiz? Lake Shore Drive'a gidersek, halk kitleleri bizi orada mı takip edecek? Bu sorulacak ciddi ve önemli bir soruydu. Sorulması yanlış bir soru değildi. Hayır, sorulması gereken önemli bir soru oldu. Peki ya Drive'a gidersek ancak kimse bizi takip etmezse ve hepimiz tutuklanırsak ne olacak? Bu da önemli bir soruydu – yapmamız gereken çok Şey vardı. Ancak bununla da mücadele ettik. Bu açıklamalarda size aktarmaya alıştığım Şey

de budur. *“El Paso’da olanlar gerçekten çok kötü, ne yapılması gerekiyor?”* mu diyecektik, yoksa bunun yerine oraya gidip şunu mu diyecektik: *“Bakın, bu beyaz üstünlenmeciliğinin ortaya çıkması bu rejimin, bu sistemin bir ürünüdür ve onu devirmek zorundayız, bu sistemden kurtulmak için bir devrime ihtiyacımız var ve bunun bir parçası olarak sokaklarda herkesi dışarı çıkarmamız gerekiyor, değişimin içinde olabileceğine inananlar bu sistem ve bu Trump/Pence rejimini öne süren sistemin devrilmesi gerektiğini kavrayan kişilerdir. Bugün burada yaptığımız şey, gerçek bir devrim için bir hareket düzenlemenin parçasıdır ve sizin de bunun bir parçası olmanız gerekiyor. Bir önder var, bir önderlik var, bir çıkış yolu var ve birlikte sokaklara giderken onunla birlikte gitmeniz gerekiyor.”*

Ve bunun ortaya çıkması, mümkün olanın kesin bir bilimsel özetidir. Bazı insanlar geldiler, bir şekilde biryerlerden bizi duymuşlardı; ben buna bir bakacağım ve esasen ne olduğunu göreceğim diyorlardı. Ve dikkatlice bizi dinlediler. Dikkatle dinleyen insanları izledim: *Bunlar gerçek mi? Bu insanlar neden bahsettiklerini biliyor mu? Bu ciddi bir şey mi? Bunlar benim yanlarında olmak istediğim, birlikte olmak istediğim insanlar mı?* Ve sokakları geçen gençleri, farklı milletleri, farklı cinsiyet ilişkilerini, farklı yaşları görüyordunuz. İhtiyacımız olan binlerce kişi değildi, belki de 70 veya 80 kişi vardı. Ama etrafta kalabalıklar toplanmaya başlayacaktı. Şöyle demediler: *Neden böyle konuşuyorsunuz ki?* İnsanlar tezahürat yaptılar, alkışladılar. Ve meydan okundu. Etrafımızda dolanmaya başlayan aptallardan bahsetmiyorum, ama bu mesaja bir çok olumlu rezonans oldu. Ve sonra bunu televizyonda görenler de oldu, çünkü ses bariyeri kırıldı ve haber yapıldı.

Öyleyse, o gün yaptığımız şey, yalnızca çok daha büyük ölçekte ihtiyaç duyulan bir mücadelenin başlangıcını temsil etmiyor, aynı zamanda her birinizin, hepimizin şehirdeki değişen gerçeği analiz etmesini ve Devrim Kulüpleri’ndeki diğer

insanlarla, hangi şehirde veya **Turda** olursanız olun başkaları ile bir sürecin bir parçası olmaya yardımcı olan bir bilim insanları ekibine dönüşümünü temsil ediyordu: Bu aşamada nasıl hareket edeceğiz ve fazlasıyla ihtiyaç duyulan şey için halk kitlelerini *nasıl öne çıkartacağız*.

Bunları atlatmaya çalışıyorum, çünkü burada ne yaptığımızı ve başardıklarımızı hepimizin anladığından emin olmak istiyorum. İyi hissettiğimizi biliyorum. Perşembe gecesi burada çok iyi hissettim, gerçekten de iyi hissettim. Ve elbette birisi de bize harika bir akşam yemeği yaptı, bu da her şeyi daha iyi yaptı. Ancak bu akşam yemeği bizim yaptığımız şeyden daha iyi olamazdı. Neyin mümkün olduğuna, insanların kitlelerinin neleri yapabileceğine dair bir fikirleri olursa, bundan daha tatlı bir şey olamaz.

Öyleyse, gördüklerimiz, başardıklarımız, Perşembe gecesi nerede olduğumuzla ilgili olan şey şudur: sıradışı bir lider olan Bob Avakian tarafından geliştirilen teoriyi bir araya getirip gerçekten nasıl devrim yapacağımızı, bu ülkedeki göreceli olarak memnun olduğunu düşünen ancak esas olarak öyle olmayan bu halk kitlesini nasıl uyandırabileceğimizi; bugün gerçekten nasıl hazırlanabileceğimizi, insanların zihinlerini nasıl hazırlayabileceğimizi, onları nasıl organize edebileceğimizi, zemini nasıl hazırlamamız gerektiğini ve kitleyi ve öncüyü devrime nasıl hazırlayabileceğimizi, insanların sokağa çıkmaları gerektiğini ve gerçekten kazanmalarını sağlamak için bunu nasıl yapabileceğimizi biliyoruz. Bu teoriyi gerçekleştirdik, gerçeğe uyguladık ve bununla tutarlı bir plan geliştirdik, bununla orantılı olduk, ortaya çıktık ve dünyayı değiştirdik ve koşullar hakkında pek çok şey öğrendik. Farklı türden insanlar ve nasıl cevap verdikleri hakkında çok şey öğrendiğimi biliyorum – bu genç liseli öğrencileri görmekten çok memnunum, ancak yaşlıları da unutmamak gerek, Michigan'da arabalarını Lake Shore Drive'da bırakan ve yumruklarını kaldıran bir ailenin de bize katıldığını belirtmem gerekiyor. Tamam, bu yalnızca bir aile,

fakat ben şu anda, devrim hareketini desteklemede rol alabilecek binlerce ailenin bulunduğunu ve aslında büyük bir değişim için bu açlığı hissettiklerini, bu riski almak isteyen insanların olduğuna inanıyorum. Bu çizgiyi aşmak, bu hareketi öğrenmek, onu desteklemek, kapsamak... bu sayede onlar da devrimci olabilirler. Ve elbette, **Faşizmi Reddet (Refuse Fascism)** inisiyatifine katılarak bu rejimi ortadan kaldıracaklardır. Bu duruma kayıtsız değiliz.

Öyleyse birinci nokta: teori / pratik / teori – gördükleriniz, sizin yaptıklarınız, bizim yaptıklarımız. Ve bugün yaptığım, öğrendiğimiz temel teorik derslerden bazılarını toplamaya çalışmaktır. Çünkü bu bir okuldur, akademik olmayan bir devrim okuludur, skolastik bir egzersiz; aslında dünyayı radikal bir şekilde değiştirmenin gerçek bir parçası olan egzersizdir.

Ve öğrendiğimiz diğer bir şey de, insanların toplanmasıdır. Topladığımız kişiyi aldık, dışarı çıktık, kitlelere gittik ve kararlı bir tavır aldık. Bir planımız vardı, Drive'a kadar ilerleyecektik, ve görünüşe göre bazı insanlar yola çıkacaktı ancak birdenbire herkes koşarak karayoluna gitti [kahkahalar] Talimatları takip etmekle ilgili başka bir zaman konuşacağız... Bugün bu meseleye girmek istemiyorum, ama bunun da bir anlamı var. Özgün planımızın bir parçası olmayan bir gereklilik yarattınız ve bununla başa çıkabildik. Bunun burada insanların dikkatinden kaçmasını istemiyorum. Kilit nokta, bir sinire dokunduğumuz ve bu sinirin dokunulması gereken bir sinir olduğudur. Uyarılmalı, ancak sonrasında inşa edilmelidir.

Şimdi burada önemli olan şey şudur, bizler herhangi bir zaman için "Ah, El Paso'ya yönelik bir şeyler yapmalıyız ve Cumartesi günü de bu geçit törenini yapmalıyız, ve sonrasında buraya gelip tüm bu çalışma ve tartışmayı planlanlamalıyız" demedik. Hayır. BA'nın faşizm ve iç savaş konusundaki ve Demokratlar üzerine konuşmasındaki soru cevaplardan temel aldık ve ne yapacağımızı belirledik. Ve sonrasında, Cuma günü hepimiz, bu konuda çok açık ve çok derin bir şeye odaklanan [**"Yeni Komünizmin ve BA'nın Önderliğinin Kritik Önemi"**](#)

makalesini tekrar okumak için zaman harcadık.

Ve Lake Shore Drive'a yönelik "Vay, işte bu mükemmeldi, daha iyisi olamazdı" demedik. Aslında, "Ne var biliyor musunuz, ajitasyonumuz çözümümüzü ve BA'yı sunmaya pek de yeterli değildi" dedik. Bununla doğrudan cebelleştik ayrıca dolaylı olarak da "Kritik Önemi" makalesinin çalışma oturumunda bu durumla cebelleştik ve ertesi gün Billiken'de kamyonetten yönlendirilen ajitasyon gündeme geldi, hatta sloganlar bile bu konuda tamamen farklı bir seviyedeydi.

Böylece birkaç kişiyi daha dahil ettik, toplumu etkiledik. Ve bundan daha fazla insanın toplanmasını sağladık. Şu an için halen embriyonik bir düzey bulunuyor. Bu ne anlama geliyor? Yalnızca başlangıç olduğunu... Geçit töreninde, dün gerçekleşen Bud Billiken geçit töreninde bize bir düzine insan, 15 kişi katıldı. Bunun önümüzdeki aylarda 2, 3, 4 kat büyütülmesi gerekiyor. Bu hafta öğrendiğimiz bu dersi almak zorundayız ve gerçekten onunla bir yere gitmek zorundayız. Küçük zaferlerimizi kutlamak doğrudur, ancak şu durumu anlamak zorundayız – kutlamaktan daha önemli olan şey aslında ne yaptığımızı anlamaktır.

Bunun önemli bir şey olduğunu görmelisiniz. Yaptığımız şey şudur, değişmiş nesnel bir duruma göre hareket ettik, belirledik, bilimi uyguladık, devrim stratejisinin yoğunlaşması olan taktik bir plan geliştirdik, dışarı çıktık ve kararlılıkla meydan okuyarak ve hareketli bir şekilde devam ettik. Planımız daha fazla insan getirdi. Ve durumu değiştirdik. Chicago kentinin önüne, buna tahammül edemeyeceğimizi ve ne yapmamamız gerektiğini koyduk. Ve bu da önemlidir.

Fakat, eğer bu **Turun**, bu Devrim Kulübünün, Bob Avakian'ın yapmaya çaba gösterdiği örgütlenmenin, bazı günlük konuşmalar veya günlük mücadeleler değil fakat gerçek bir devrime önderlik etmeye hazırlanan bir partinin amacı doğrultusunda hareket etmezsek hiçbir şey olmayacak, bütün bunlar çok fazla

bir anlam ifade etmeyecektir.

Dolayısıyla amacımız budur. Şu an için hedefimiz, gelecek yıl boyunca binlerce insanı bu devrimle örgütlü ilişkilere sokmaktır. Ve bu okulun bir parçası olan her biriniz, Tur'a katılan her birinizin, bu gece derin düşünmesi, biraz okuma yapması gerekiyor ve buradan uçağa binecekseniz, uçakta bunu düşünün. *Hayatım ne için olacak?* Ya da en azından önümüzdeki üç ay veya bir yıl boyunca ne yapacağım? Ve bu durum, hayatınızın geri kalanıyla ilgili soruyu çözmenize yardımcı olacaktır. Bu konuda ciddiym, asıl soru şudur: *Buna devam edip, şehrimde bulunan Devrim Kulübü ile birlikte çalışacak mıyım, gerçekten sadece bir eylemci olmak için değil, gerçekten devrimci bir bilim insanı ve bazı teorileri inceleyen ve uygulamaya çalışan biri olmaya çalışacak mıyım?* Daha önce olanlara geri dönmeli, çünkü bu geri dönüş sadece sizinle ilgili bir şey değildir, tüm bir devrim hareketiyle ilgilidir, insanlıkla ilgilidir, şu anda dengede olan şeyle ilgilidir. Birkaç düzine insandan pek çok kişiye, sonra da binlerce kişiye mi gideceğiz? Yoksa her zaman dön dolaş bu kadrolar mı olacak? ÖYLE DEĞİL Mİ? Biliyorum, bazılarımız belirli olan kişileriz! Ve daha fazla kişiye ihtiyacımız var, tamam mı? Ve bunun yanlış bir tarafı da yok, bu sürece daha fazla insan sokmanız gerekiyor.

Ve bu durum, her birinizle başlar ve şu anda yaşadığınız şeyin şu olduğuna eminim: *Vay, bu çok ağır bir şey.* Fakat bununla başa çıkmanın yolu şudur... evet, uykusuz bir geceniz olacak, fakat yalnızca kendi kafanızın içinde bu olacak. Devrim Kulübü'nde bunun bir parçası olan insanlarla bir konuşun. Gidin ve devrimin parçası olan insanlarla konuşun. Ne düşündüğünüzü ortaya koyun, bunun için mücadele edin ve sonra ne yapacağınıza karar verin. Burada herkes için bir yer var. Bilinçli devrimcilere ve Bob Avakian tarafından geliştirilen ve dünyada oraya çıkacak yeni komünizmi uygulamaya istekli olan insanlara ihtiyacımız var, bir önder var, bir çıkış yolu var – bunu yapabiliriz. Bob Avakian gibi birinin böyle bir

zamanda hayatta olması nadir görülen bir şeydir. Bunu uygulamaya çalışıyoruz. Ama, bu meseleyi sadece inanma olarak görmenizi istemiyorum ...bunu bilimsel olarak ele almalısınız... Bu sorumluluğu omuzlamak isteyen bugün böyle bir önderin bulunmasının bizim için büyük bir fark yarattığını iddia edebilirim. Kendisi yaptığımız her şeye dahil olur [alkış] İnsanlar şöyle derler: *"Peki ama Bob Avakian nerede? O burada değildi."* Oysa ki gerçek anlamda buradaydı. Hayatlarını değiştiren her birimize önderlik ediyor. O hepimizin içinde kolektif şekilde bulunuyor. O buradadır, çünkü kendisi devrim yapacağımız çerçeveyi geliştirmiştir. Bu çok önemlidir, sadece şu an sahip olduğumuz çerçeveye değil aynı zamanda BA'nın devam eden önderliğine de sahibiz. İhtiyacımız olan şey bu ve bu da bizde mevcut. Tarihte böyle bir zamanda bunu israf etmeyelim.

Değerlendirmeniz gereken şey işte budur ve bunu yapmanıza bizler yardım edeceğiz. Size yardımcı olacağız. İnsanların farklı problemlerle yardıma ihtiyacı olduğunu elbette anlıyorum, insanların aileleri var, ailelerinde hastalıklar var, insanlar destek için onlara güveniyor, insanların ödeyecekleri öğrenci kredileri var, insanlar içinde bulundukları kuşakların beklentilerini taşıyorlar, seni okula göndermek için buraya kadar gelip sınırları aştık derler, peki şimdi ne yapacaksınız? Size denen her şeyi fırlatıp atacak mısınız? ...ya da cevabınız, dünyada gerçekten bir fark yaratmak ve insanlığı kurtarmak için bunu uygulamayı sürdüreceğiniz şeklinde mi olacak? Ve sizleri geri çekmek ve fazla ileri gitme diyen insanlarla da mücadele etmeniz gerekecek. Hayır demelisiniz, bu gerekli, mümkün ve kesinlikle arzu edilir bir şeydir – ve buna anne, baba, erkek kardeş, kız kardeş, komşu, arkadaş ya da kim olursa olsun dahil olmalıdır.

Bu yüzden, bu bize kalmış bir durumdur ve bunu iyi yapmak zorundayız. Ancak, şu anda tam olarak bunu yapamıyorsanız, bu ortadan kaybolmanız gerektiği anlamına gelmez. Kabul etmeyeceğiniz şeyler varsa, bu hareketi mümkün kılma

yollarını, onunla ne yapacağınızı bulmalı ve mücadele etmeye devam etmeliyiz. Ama aslında bugün olmak istediğim yer burası değil. Çünkü kendim için konuşuyorum ve bu harekete öncülük eden başkaları için, hem her gün daha fazla yerdekilerin yanı sıra, hem de bizlerin diğerleri için – çoğunuzdaki değişimi gördüm. Potansiyeli gördüm. İnsanların sadece dört aylık bir süre içinde nasıl olgunlaştığını toplu olarak gördük. Ve gerçekten de bu durumu takdir etmelisiniz – yalnızca bu sürecin bir parçası olduğunuz için memnuniyet duygusuyla değil, neyin yönlendirildiğini, ne yapıldığını ve nerede olduğunuz anlamında takdir etmelisiniz, *bunun insanlığın geleceği için ne anlama geldiğini* düşünerek takdir etmelisiniz.

Sonuçta Baltimore'daki kadının bize sorduğu şeye geri dönüyoruz: *"Orada olacak mısınız?"* Her birinize, hepinize söylüyor ve topluca hepimize söylüyor. Dışarı çıktık ve temsil ettik. Tişörtleri giydik. Eğer, *BA Speaks: Revolution, Nothing Less!* (*BA Konuşuyor: Devrim, Daha Azı Değil!*) tişörtünü giymişseniz, bunun ne anlama geldiğini de bilmelisiniz. Buna ihanet edemezsiniz. Diğer insanlar için de mücadele etmelisiniz. Eğer BA'nın tişörtünü giymişseniz, bu önderin ve kendisinin önderliğinin ne anlama geldiğinin hakkını vermelisiniz. Dolayısıyla *"Orada olacak mısınız?"* sorusunun cevabı şudur: *"Daha azını yapamayız!"*

Okulun parçası olan herkesi, ilk kez gelenleri, bu gece burada olamayanları gerçekten takdir ediyoruz ve bizler yaptığınızı şeyi takdir ediyoruz – yalnızca yaptınız şeyin kendisinden ötürü değil, yaptığınız şeyin insanlığın geleceği açısından bu zamanda ne anlama gelebileceğinden ötürü takdir ediyorum. Söylemek istediklerim bunlardır. Çok teşekkür ederim.